

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 40165-10-14 אריאל ואח' נ' אריאל ואח'

לפני כבוד השופטת כרמלה האפט

התובעים:
1. ניב אריאל
2. מור מזל
ע"י ב"כ עו"ד יורם חגבי

נגד

הנתבעים:
1. גילעד אריאל
2. בועז אריאל
ע"י ב"כ עו"ד ני טולדנו

פסק דין

בפני תביעה לפינוי וסילוק יד.

רקע

1. התובעים הינם ילדיו של המנוח אילן אריאל ז"ל, אשר הלך במפתיע לבית עולמו, ביום 16/2/14 והם יורשיו החוקיים (להלן: "המנוח").
2. המנוח ומשפחתו החזיקו בבית שברחוב ח' 7 בכפר שלם בתל אביב עוד טרם קום המדינה בשנת 1948 ונהגו בו, ללא עוררין, מנהג בעלים, עד כה (להלן: "הבית" ו/או "המקרקעין").
3. ביום 6/1/93 ובשל מצבו של הבית, נשלחה מעיריית תל-אביב, דרישה לביצוע עבודות בניה ושיפוץ בבית (להלן: "מכתב הדרישה") (נספח ב' לכתב התביעה).
4. בסמוך לבית ממוקמות שתי יחידות דיור (להלן: "יחידות הדיור").
5. נתבע 1 הינו דודם של התובעים ואחיו של המנוח.
6. נתבע 2, אף הוא דודם של התובעים ואחי המנוח.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 40165-10-14 אריאל ואח' נ' אריאל ואח'

7. ביום 22/2/07 ערכו המנוח ואחיו, הנתבע 2, תצהיר ערוך כדין ובו הצהירו כי המנוח הינו המחזיק היחידי והבלעדי בבית, מאז פטירת הוריהם בשנת 1997 (נספח ז' לכתב התביעה). התצהיר נערך לשם תמיכה בבקשתם לקבוע כי המנוח הוא המחזיק בבית וכי הוא החייב בתשלום כל הוצאותיו ובכללן: דמי ארנונה ומים החלים עליו (להלן: "התצהיר בדבר הזכויות").

8. בתצהיר מיום 29/10/98 שנחתם כדין בפני עו"ד, הסתלקו המנוח והנתבע 1 מחלקם בירושת אמם (רחל אריאל ז"ל) אשר הלכה לבית עולמה ביום 23/8/98, לטובת אחיהם הנתבע 2 (להלן: "תצהיר ההסתלקות" ו/או "ההסתלקות") (נספח א' 2 לכתב ההגנה).

9. צו ירושה שניתן אחר המנוחה רחל אריאל ז"ל קובע, נוכח ההסתלקות, את הנתבע 2 כיורשה היחיד על פי דין (נספח א' 1 לכתב ההגנה).

טענות הצדדים

10. טוענים התובעים כי בעקבות מכתב הדרישה היה זה המנוח אשר שיפץ את הבית וכי ביום 14/7/02 הוא גם קיבל מאת המהנדס ישראל אפשטיין, מכתב, המלמד כי לאחר ביקור שערך המהנדס במקום, הוא מצא כי הליקויים אשר פורטו בדרישת העירייה, תוקנו כנדרש (להלן: "תשובת המהנדס") (נספח ו' לכתב התביעה).

11. עוד הם טוענים כי הנתבע 1 חי את כל חייו הבוגרים בעיר אילת, עד אשר נאלץ לחסל בה את עסקיו ולחזור לעיר תל-אביב בסוף שנת 2013. לטענתם ועם חזרתו לעיר, התיר לו המנוח להתגורר בבית, עד אשר ימצא לעצמו דירת מגורים אחרת בה, אלא שבהינתן פטירתו המפתיעה של המנוח, בסמוך לכך, השתלט הנתבע 1 על הבית ועוד בתוך ימי השבעה הודיע להם כי מעתה הבית הינו ביתו, זרק את חפציה של התובעת 2 מן הבית ואף הגדיל לעשות ונקט באלימות כלפי אמם של התובעים.

12. לטענתם ובעקבות תקרית אחרונה זו הוצא, ביום 27/2/14, בבית המשפט לענייני משפחה צו הגנה הדדי בו התחייבו הצדדים (התובע 1 והנתבע 1) שלא ליצור קשר האחד עם השני וכן כי איש מהם או מטעמם, לא ייכנס לבית. הנתבע 1 אף התחייב במסגרת הדיון שהתקיים בעניין זה כי יפנה את חפציו האישיים מן הבית לא יאוחר מיום 2/3/14 (פרוטוקול בית המשפט לענייני משפחה מיום 27/2/14 צורף כנספח י' לכתב התביעה).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 40165-10-14 אריאל ואח' נ' אריאל ואח'

עיון בפרוטוקול אחרון זה מלמד כי הצדדים שמרו על זכותם לדרוש את זכויותיהם החוקיות בבית ובכל נכס אחר, כפי שימצאו לנכון.

13. התובעים מוסיפים על האמור כי המנוח הוא אשר דאג לביצוע העבודות שנדרשו בבית ואף מימן אותן, וכן כי במהלך השנים גם שיפץ את יחידות הדיור, מתוך כוונה לדאוג לעתידם ומתוך כוונה כי יתגוררו בסמוך אליו (להלן: "יחידות הדיור").

14. לטענתם כספי השכירות שהתקבלו מהשכרת יחידות הדיור הועברו לתובע 1, אלא שהנתבע 2 מצדו, השתלט על יחידות הדיור, משכיר אותם לאחרים, וגורף את הרווחים לכיסו הפרטי, למעשה תוך נישולם.

15. מכלל האמור טוענים אפוא התובעים כי הזכות להחזיק בבית וביחידות הדיור נתונה להם ומבקשים להורות לנתבעים לסלק ידם מן הבית ומיחידות הדיור ובתוך כך להורות לנתבע 2 לחדול מלהשכיר דירות אלו ולהצהיר כי עליו להשיב להם את הרווחים שגרף מדמי השכירות אותם קיבל בגין השכרתן.

16. מנגד מציירים הנתבעים סיפור מעשה שונה בתכלית.

17. לטענתם כולל המתחם המצוי ברחוב ח' 7 בכפר שלם ומשתרע על שטח של 7 דונם, לא פחות מכ- 20 יחידות דיור, ובכללן הבית אשר מולו עומד בית נוסף השייך לדודם של הנתבעים, משה אריאל החי בארה"ב ודירה נוספת, השייכת לדוד אחר, מאיר אריאל אשר אף הוא מתגורר בארה"ב (להלן: "המתחם", "משה אריאל" ו-"מאיר אריאל", בהתאמה).

הנתבעים מבהירים בהקשר זה כי יחידות הדיור אליהן מתייחסים התובעים, אינן אלא ביתו של משה אריאל ודירתו של מאיר אריאל.

18. עוד לטענתם לא היה המנוח אלא במעמד של בר רשות חניס במקרקעין, אשר עם פטירתו עברה אף היא מן העולם ובוודאי לא עברה בירושה לילדיו.

19. על האמור הם מוסיפים כי לא רק שהמנוח הסתלק מחלקו בעיזבון הוריו לטובת אחיו הנתבע 2, אלא שהוא עצמו מעולם לא הוציא ולו שקל בגין המקרקעין, שכן בעקבות גירושיו, בשנות ה-90, מצבו הכלכלי היה קשה והוא צבר חוב מזונות לביטוח הלאומי, בהיקף של מאות אלפי שקלים, בגינו גם נעצר, כך שהלכה למעשה הוא נתמך בידי הנתבעים וביתר שאת בידי הנתבע 2, אשר גם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 40165-10-14 אריאל ואח' נ' אריאל ואח'

נתן בידיו כרטיס אשראי אישי למימון כל הוצאות מחייתו השוטפות ואף שילם את חובותיו, עת שנעצר ועל מנת להביא לשחרורו.

20. בהקשר זה הם מוסיפים כי המנוח היגר לארה"ב בהיותו בן 21 ושהה בה תקופה ממושכת של 15 שנה, וכי עם חזרתו, התגורר עם רעייתו וילדיו בגבעת סביון.

21. באופן בוטה יותר טוענים הנתבעים כי המנוח לא היה אלא שבר כלי אשר לא תפקד במשך שנים רבות ואשר על כן היה סמוך על שולחנם, וכי בשל האמור התירו לו להתגורר בבית, אשר איננו אלא בית הוריהם, ואף מימנו את עלות שיפוץ הבית שהתחייב לאור מכתב הדרישה.

22. עוד הם טוענים, וזאת בעניין התובעים, כי אלו מעולם לא התגוררו במקרקעין, אלא נולדו וגדלו בארה"ב, ולאחר מכן ועם הגעתם ארצה למדו בבית ספר יסודי ובתיכון מקיף ביהוד, ואף הוסיפו לגור עם אמם בעיר יהוד, בעת שירותם הצבאי.

23. גם כאן מפרטים הנתבעים וטוענים כי התובעים ניתקו את קשריהם עם המנוח למשך שנים רבות ועוד בהיותם קטינים וכי רק בסמוך לשנת 2011, ניאותו לחדש עמו את הקשר, ואף זאת רק נוכח מאמציו של הנתבע 1 אשר יזם את חידושו.

24. בתוך כך מדגישים הנתבעים כי מכתב הדרישה לא נשלח אל המנוח אלא אל הנתבע 2 וכי המנוח מכותב בו כשלוחו של אריאל אפריים, דודו; מפנים לעובדה כי תשובת המהנדס נשלחה למנוח לכתובת: "רחוב בן חיל 12, נווה צה"ל" ולא לבית ומכאן שהמנוח לא גר אותה עת בבית; מוסיפים ומדגישים כי בין כך ובין כך מכתב התשובה איננו מתייחס כלל לבית, אלא לדירת דודם מאיר אריאל המצויה במתחם; ועוד מוסיפים כי את דמי השכירות בגין יחידות הדיור מעביר הנתבע 2 אל משה ומאיר אריאל, בדיוק כפי שעליו לעשות, שכן המדובר ביחידות השייכות לאחרונים.

25. הנתבעים גם מדגישים כי התצהיר בדבר הזכויות נערך לאחר שהמנוח צבר חובות כלפי הרשויות, חובות שנבעו ממגוריו בבית, ברשות הנתבע 2, בעצת עו"ד ונוכח הליכי הוצאה לפועל, אך כי אין בו כדי לגרוע מזכויותיהם במקרקעין, או מן הטענה כי בכל מקרה פקעו כלל זכויותיו כבר רשות עם פטירתו.

26. הנתבע 1 מכחיש גם את הטענה לפיה חי את כל חייו הבוגרים בעיר אילת ומבהיר כי בהמלצת קצינת מבחן ולשם קבלת שחרור מוקדם ממאסר, שהה בה באופן זמני בין השנים 2007-2013, אך כי מעבר לכך וכל חייו התגורר בבית וכי גם בתקופה בה שהה באילת שמר על חדרו בבית, הותיר בו את חפציו ופקד אותו באופן תדיר. עוד הוא טוען כי מעולם לא ניהל באילת עסק שהוא.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 40165-10-14 אריאל ואח' נ' אריאל ואח'

27. על האמור מוסיף הנתבע 1 כי מאחר ואחיו הנתבע 2 עזר לו כלכלית בשלבים מסוימים בחייו, הסכים גם הוא להסתלק מחלקו בעיזבון הוריו.

28. לבסוף טוענים הנתבעים כי במהלך השבעה לאחר פטירת המנוח, הייתה זו אמם של התובעים אשר נהגה באלימות ומכל מקום כי לא ויתרו על כל זכות שהיא בבית המשפט לענייני משפחה, אשר ממילא לא היה מוסמך לדון בכל מחלוקת ביניהם.

29. ועוד ובעניין יחידות הדיור כי בשונה מטענות התובעים, המנוח טיפל בהשכרת יחידות אלו עבור דודיו והעביר להם את דמי השכירות בהתחשבות שנערכה, כל אימת שהגיעו ארצה.

30. משכך טוענים הנתבעים כי יש לדחות את התובענה, לא כל שכן כאשר התובעים אף לא צירפו לתביעתם כל אישור המעיד על זכויותיהם במקרקעין; כאשר במתחם כ- 20 יחידות דיור וכאשר התובעים לא זיהו די הצורך את הבית ממנו הם דורשים את הפינוי; ומכל מקום כי גם אין ליתן להם סעד הצהרתי לפיו על הנתבע 2 להשיב להם דמי שכירות, שכן יכולים היו לתבוע סך זה בכתב התביעה דנן.

31. כשהם מזועזעים מטענות הנתבעים משיבים התובעים כי הנתבע 1 השתלט בכוח על המקרקעין, השליך את חפצי התובעים ובכלל כך מסמכים רבים שהיו בבית המנוח ואשר היה בהם כדי לשפוך אור על טענותיהם ועל נסיבות המקרה.

32. לטענתם, לא רק שהמנוח לא היה חסר כל, או נתון בקשיים כלכליים, אלא שבשל הליך גירושיו מאמם של התובעים ומתוך ניסיון להסתיר נכסים, כדי לא לחלוק בהם עמה, הסתלק מירושת אמו וחבר לנתבע 2, אשר שיתף עמו פעולה, ובתוך כך גם פתח חשבון בנק על שמו של האחרון ובו הפקיד כספים באופן קבוע ומשך אותם למחייתו.

בהקשר זה הם מוסיפים כי למנוח היה מגרש במושב מצליח, אותו מכר לאחר גירושיו והשתמש בכספי התמורה כדי לשפץ את הבית ואת יחידות הדיור. עוד הייתה בבעלותו דירה באי מנהטן, אשר הניבה לו דמי שכירות בסך \$ 2,000 מידי חודש.

33. עוד הם משיבים כי בין ראיותיהם צירפו די אסמכתאות מהן ניתן ללמוד כי הגם שלא נולדו במקרקעין, טענה אותה מעולם לא טענו, הרי שהם גדלו בהם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 40165-10-14 אריאל ואח' נ' אריאל ואח'

34. ביתר פירוט הם מוסיפים כי מלכתחילה צירפו את הסכמי השכירות שנחתמו בין המנוח לבין שוכרים שונים בעניין יחידות הדיור, ומשיבים לטענת התובעים כי הסכמים אלו שייכים למשה ומאיר אריאל, כי לא היו דברים מעולם וכי למיטב ידיעתם למאיר אריאל המתגורר במהלך יובל השנים האחרונות בארה"ב, אין כל נכס הקשור למשפחתם, לא כל שכן הדירה אליה מתייחסים התובעים, אשר שייכת לתובע 1, המנהל בעניינה מזה מספר שנים, מגעים עם חלמיש בעניין פינויה.

35. התובעים שבים וטוענים כי המנוח הוא שהשקיע מכספו, מזמנו וממרצו בשיפוץ הבית ויחידות הדיור ומפנים בהקשר זה גם לתצהיר המנוח (נספח ד' לכתב התביעה) המהווה לטענתם ראייה לאמיתות תוכנו ואשר גם ממנו עולה הצהרת המנוח לפיה הוא וילדיו מתגוררים בבית.

36. משכך הם שבים ומבקשים לקבל את התובענה.

ראיות הצדדים

37. עיננו הרואות כי אין לך שתי גרסאות הפוכות יותר זו מזו. אלו אומרים: "יום" ואלו "לילה". אלו אומרים: "שחור" ואלו "לבן".

38. מקשה גם העובדה כי מעדות כלל בני המשפחה שהעידו לפני, ניכר כי הקרע שנתגלע ביניהם כואב ומדמם וכי לפחות חלקם נמצאים בבית המשפט, כמעט בעל כורחם.

39. להוכחת טענותיהם העידו מטעם התובעים: הם עצמם (תצהיר עדות ראשית של התובע 1 סומן ת/3 ותצהיר עדות ראשית מטעם התובעת 2 סומן ת/2). בתצהיריהם וכן בעדותם לפני חזרו התובעים על טענותיהם כפי שנסקרו עד כה. בתוך כך גם העידו על מערכת היחסים הקשה ששררה בין המנוח לאמם במשך שנים.

התובעת 2 אף הבהירה בעדותה בעניין זה (פרוטוקול הדיון מיום 6/12/16 עמ' 31) כי:

י"ש: את יכולה לאשר לי, שלמעשה, מהילדות שלך, עד שנותיך
הבוגרות בתיכון את לא היית בקשר עם האבא?
ת: מה, מתי, מה זה ילדות? מה זה מגדיר ילדות?
ש: מתי, באיזה גיל ההורים התגרשו? בת כמה היית כשההורים
התגרשו?

ת: בת 3.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 40165-10-14 אריאל ואח' נ' אריאל ואח'

ש : בת 3.

ת : בערך,

ש : והיה נתק ממושך, של הרבה שנים ביניכם, נכון?

ת : היה נתק ממושך,

ש : כן,

ת : היה נתק,

ש : של כמה שנים? 15 שנה?

ת : כמה שנים, ממש לא 15 שנים,

ש : אז כמה שנים?

ת : 6 שנים, בערך,

ש : 6 שנים?

ת : כן,

ש : מאיזה שנה עד איזה שנה? בואי תספרי לי,

ת : אין לי שנים בראש, בערך מכיתה ו' עד שעליתי לתיכון. תעשה

את החישוב, אני מצטערת שאני קצת,

ש : כן, ולמה, למה הייתם בנתק? למה לא דיברתם?

ת : עד היום זה משהו שאני לא מצליחה ככה עד הסוף להבין אותו.

אמא שלי תבעה את אבא שלי,

ש : כן,

ת : הוא לא שילם מזונות,

ש : כן,

ת : ומפה לשם, אבא שלי אמר לי, שתקופה הוא לא יראה אותי בגלל

שאמא שלי מנסה, מנסה לתבוע ממנו מזונות והוא לא יראה אותי

תקופה. וכן, ככה זה התגלגל והמשיך, ואני בתחושה שאבא שלי

כביכול עזב אותי. ואבא שלי, אחרי שהתאחדנו, הזיל דמעה פעם

ראשונה בחיים שלו שהוא שמע את זה. שהוא חשב שאני, ככה

הרגשתי.

ש : אז, אני חוזר,

ת : היה פה אי הבנה,

ש : הבנתי,

ת : סך הכל."

ואילו התובע 1 הוסיף על האמור (פרוטוקול הדיון מיום 6/12/16 עמ' 61 ואילך כי :

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 40165-10-14 אריאל ואח' נ' אריאל ואח'

"אבל אתה חידשת את הקשר עם אבא, היא אמרה, שבוע לפניך,
נכון? פחות או יותר.
ת: כן, אבל אני הייתי גם בקשר עם אבא לפני כן. מה זאת אומרת?
ש: אתה, לא היה נתק בינך לבין אבא אף פעם?
ת: מה זה? בוודאי שהיה,
ש: היה נתק?
ת: היה נתק.
ש: של כמה שנים?
ת: להערכתך, לא יותר מ-4,5 שנים.
ש: 4,5 שנים? לא 15 שנה?
ת: ממש לא.
ש: לא באיזה שנים?
ת: אני יכול לזכור בן כמה הייתי.
ש: מה?
ת: אני יכול לזכור בערך בן כמה הייתי.
ש: בן כמה היית?
ת: הייתי בערך בן 13,
ש: שמה?
ת: שהתחיל הנתק.
ש: שהתחיל הנתק?
ת: אמת.
ש: או קיי, מ-13, אני לוקח עוד 6 שנים, אני כבר מגיע ל-19.
ת: או קיי,
ש: נכון?
ת: בהנחה שזה 6 שנים,
ש: בגיל 19 עברת להתגורר בכפר שלם?
ת: ודאי, התגוררתי אצלו כשהייתי מגיע אליו, אני הייתי סטודנט,
ש: כן,
ת: לאחר מכן, אבל לפני כן כשהייתי, הייתי מגיע לאמא ולאבא,
חצי-חצי,"

ועוד כי (שם, עמ' 70 ואילך):

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 40165-10-14 אריאל ואח' נ' אריאל ואח'

"העד, מר אריאל: ההיסטוריה בין אמי לאבי, לא, לא הייתה היסטוריה טובה.
כב' הש' האפט: כן,
העד, מר אריאל: היא תבעה במשך הרבה מאוד שנים. ובהלוויה היא מאוד, מאוד הצטערה, והייתה במצב נפשי לא כל כך טוב. אז לא חשבתי אפילו,
כב' הש' האפט: מה,
העד, מר אריאל: לא העלתי בדעתי,
כב' הש' האפט: בהלוויה היא הצטערה על המלחמות שהתנהלו ביניהם?
העד, מר אריאל: לדעתי כן.
כב' הש' האפט: ועל התביעות מזונות?
העד, מר אריאל: כן, היא לקחה את זה מאוד קשה, היא לקחה את זה מאוד קשה.
כב' הש' האפט: טוב, או קיי, כן.
עו"ד טולדנו: שחזרת עם ההורים, אתה מאשר שגרתם בגבעת סביון, נכון?
העד, מר אריאל: נכון,
ש: ב-92? אתה יכול לאשר לי שאת כל הלימודים שלך עברת ביסודי ביהוד ובתיכון מקיף יהוד למדת?
ת: נכון,
ש: גם אני למדתי שמה דרך אגב. אתה מעולם לא למדת בבית ספר בתל אביב,
ת: לא,
ש: נכון?
ת: לא, רוב הזמן הייתי,
ש: אתה יודע להגיד, אתה יכול לאשר שהיה חוב מזונות בהיקף גדול של אבא כלפיי אמא, נכון?
ת: אני יכול להניח שכן, אני לא יודע מה, מה כאילו זה הרבה, הרבה זה דבר יחסי.
ש: וכתוצאה מכך, בעצם מהסכסוך בעצם, זה מה שגרם לנתק הממושך של מספר שנים?
ת: אני, אני יודע,
כב' הש' האפט: לנתק הממושך של מספר שנים, בין מי למי?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 40165-10-14 אריאל ואח' נ' אריאל ואח'

עו"ד טולדנו : בינד לבין האבא,
 העד, מר אריאל : מה שקרה זה שאמי תבעה את אבי למזונות,
 עו"ד טולדנו : כן,
 העד, מר אריאל : אבי, אמי, אבי סיפר לי כשהם נפרדו, אז הוא רצה
 שאנחנו נהיה חצי חצי מהזמן, כדי,
 כב' הש' האפט : מה הוא רצה?
 העד, מר אריאל : הוא אמר לי, הוא החתים את אמי על מסמך, לפני
 הגירושים, שהוא רוצה שהילדים יהיו חצי חצי מהזמן אצלו. ושלא
 תתבע ממנו מזונות. אני יודע על זה כי ראיתי את המסמך והוא אמר
 לי. אני מכיר את הסיפור גם. הוא לקח את זה מאוד, הוא היה מאוד
 מאוד עקשן. הוא הלך איתה לבתי משפט והגיע איתה,
 כב' הש' האפט : כדי שתהיה משמרות משותפת?
 העד, מר אריאל : נכון ובשביל, בדיוק. ובית המשפט החליט
 שהמשמורת, היא תהיה אצל האמא, והוא נדרש לשלם מזונות,
 למרות שהוא לא היה נותן לה גט, לפי מה שהוא אמר לי, אם זה מה
 שהיה קורה. והוא, והוא בפרינציפ לדעתי, לא רצה לשלם לה
 מזונות. בפרינציפ, היה להם מלחמות. הם היו צועקים הרבה אחד
 על השני, היה תקופה מאוד לא נעימה. אז, אם זה עונה לך על
 השאלה."

כן העיד מטעמם יחיאל לוי, יליד 1948 וחברו מילדות של המנוח, אשר על פי הנטען ביצע עבורו
 וביחד עמו את השיפוץ בבית (תצהיר עדות ראשית מטעמו סומן ת/1) (להלן: "יחיאל").

40. במקביל הגישו כראייה את המסמכים הבאים :

- תעודת פטירה של המנוח המלמדת כי הלך לבית עולמו ביום 16/2/14 וצו ירושה המלמד כי התובעים הינם יורשיו על פי דין (כאמור נספח א' 1 ו-2 לכתב התביעה);
- מכתב הדרישה שנשלח לנתבע 2 בכתובת : רחוב ח' 7 תל-אביב וכן לאריאל אפרים (באותה הכתובת), למנוח כשלוח של אריאל אפרים לכתובת : רחוב בן חיל 12 תל-אביב, ולאריאל רצון ואריאל איתן, שניהם בכתובת : רחוב ח' 7 תל-אביב (נספח ב' לכתב התביעה);
- פנייה של המנוח למשרד השיכון בירושלים מיום 8/2/93 בנושא : "פינוי משפ' אריאל יהודית ואילן, רחוב ח' 7, כפר שלם, ת"א", ממנה עולה תיאורו כי הוא ורעייתו הינם זוג נשוי עם שני ילדים, כאשר השלישי בדרך ; כי הוא נולד בכפר שלם וחי בה מספר שנים לאחר סיום שירותו הצבאי כרווק ; וכי ביקורת של מהנדס העיר תל-אביב בביתו, העלתה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 40165-10-14 אריאל ואח' נ' אריאל ואח'

- כי המדובר בדירה קטנה מאד, ללא חלונות וככלל במבנה רעוע, אשר איננו מאפשר מגורים; ומכאן פנייתו לפינוי מייד מן הבית, ולסיוע בשיפוץ הבית והרחבתו וכן בעזרה בשכר דירה עד מועד הפינוי מן הבית (נספח ג' לכתב התביעה);
- תצהיר המנוח מיום 13/9/93 ממנו עולה הצהרת המנוח כי הוא, רעייתו ושני ילדיהם הקטינים (2,5) מחזיקים בבית המצוי ברחוב ח' 7 בכפר שלם, וכי הוא ומשפחתו מחזיקים בבית עוד טרם קום המדינה (נספח ד' לכתב התביעה);
 - פניית המנוח מיום 18/6/00 לעיריית תל-אביב, מנהל ההנדסה, בבקשה לתאם פגישה דחופה עם נציג מטעמם לבדיקת מצב הבית המהווה סיכון ברמה גבוהה, לו ולשני ילדיו הקטינים הגרים עמו (נספח ה' לכתב התביעה);
 - תשובת המהנדס מיום 14/7/02 המלמדת כי לאור השיפוץ והחיזוק שנעשו בבית, מאשר המהנדס כי הבית יציב וראוי למגורים (נספח ו' לכתב התביעה);
 - התצהיר בדבר הזכויות ממנו עולה כי ביום 22/2/17 ממנו עולה כי המנוח והנתבע 2 הצהירו בו כי המנוח הוא המחזיק הבלעדי בבית והוא אף זה שחייב בתשלום ההוצאות בגינו (נספח ז' לכתב התביעה);
 - דרישות לתשלום חוב דמי ארנונה ומים על שם המנוח בכתובת הבית משנת 2012, 2013, 2014, והודעות על הטלת עיקול ותפיסת נכסים או כספים בשל כך (נספח ח' לכתב התביעה);
 - פרוטוקול ההליכים בבית המשפט לענייני משפחה בתל-אביב מיום 25/2/14 ומיום 27/2/14 ממנו עולה כי הגם שהנתבע 1 התחייב בו כי יוציא את חפציו האישיים מן הבית לא יאוחר מיום 2/3/14, שמרו הצדדים (התובע והנתבע 1) על כל זכויותיהם לפעול לשם מימוש זכויותיהם החוקיות בבית, כפי שימצאו לנכון, ומכאן כי איש מהם לא ויתר על טענתו לזכות החזקה בבית (נספח י' לכתב התביעה);
 - 3 הסכמי שכירות בין המנוח לצדדי ג' לפיהם השכיר המנוח לצדדי ג' דירה המצויה ברחוב ח' 7 בכפר שלם בשנת 2013 (להלן: "הסכמי השכירות") (נספח יא' לכתב התביעה).
- על אלה (אותם צירפו בשנית לתצהירי עדות ראשית מטעמם) הוסיפו במסגרת הצרופות לתצהירי עדות ראשית מטעמם גם את המסמכים הבאים:
- מכתב לבא כוחם מאת ב"כ הנתבעים לפיו יחידות הדיור שייכות למשה אריאל ולמאיר אריאל ולפיו אין הם מתירים את מדידתם, ללא רשותם או הסכמתם (נספח ג' לת/3);
 - הודעת ב"כ הנתבעים מיום 10/6/15 לפיו אסור לתובעים ליצור קשר עם משה אריאל או מאיר אריאל שכן הם צפויים להעיד בתיק (נספח ד' לת/3);

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 40165-10-14 אריאל ואח' נ' אריאל ואח'

- תמליל שיחה מיום 23/2/14 שנערכה בין התובעים לנתבעים (שיחה בה נכח גם יהושע מזל, בעלה של התובעת 2) בצירוף תצהיר המתמללת וכן תצהיר התובעת 2 אודות הנסיבות בהן נערך, בסמוך לעלייה לבית העלמין (נספח לתצהיר ת/2), בו דנים המשוחחים בזכויותיהם בבית וביחידות הדיור, ממנו עולים, בין היתר, דבריו של הנתבע 2 המספר על הבית כי:

"שיחקנו פה. פה היה החצר. ופה היה המרפסת של סבא שלי, הורדנו אז את המרפסת, עשינו פה עבודה, השקענו פה המון כסף בשביל שגם יהיה לו נעים לגור. אילן היה בדיכאון של החיים שלו. הוא לקח עליו את החובות, גם הוא חתם לגיודית שהיא לא תובעת אותו, היא הלכה מאחורי הגב, תבעה אותו בשם הילדים, שיהיו בריאים. אתה הבנת? הכניסה אותו לבתי סוהר, שילמתי המון כסף עליו, הייתי משחרר אותו מבתי סוהר. הוא היה בדיכאון..." (שם, 17-18).

ובו מאשרת התובעת 2 כי אביה סיפר להם על כך וכי היא לא חושבת שהנתבע 2 משקר. בשיחה זו מוסיף הנתבע 2 ומבהיר כי הבית שייך להוריו שהם גם הורי המנוח (שם, עמ' 21).

בהמשך ובהחלטה מיום 2/2/17 הותרה גם הגשת ראיה מפריכה מטעמם: תמליל שיחה מיום 15/1/17 אשר התקיימה בין התובע 1 לבין משה אריאל - שיחה שנפתחת על פי התמליל במילה "ו-". ממנה עולה כי משה אריאל מאשר לתובע 1 כי הינו בעל הזכויות בדירה אחת בלבד, במתחם (נספח ב' לבקשה דחופה להגשת ראיות מפריכות).

41. מאידך ולהוכחת טענותיהם העידו מטעם הנתבעים הם עצמם (תצהיר עדות ראשית מטעם הנתבע 1 סומן נ/3 ותצהיר עדות ראשית מטעם הנתבע 2 סומן נ/4). בתצהיריהם וכן בעדותם לפני חזרו הנתבעים על טענותיהם כפי שנסקרו עד כה.

עוד העידה מטעמם הגב' מדינה אינגבר, ילידת שנת 1948, אחותם של משה אריאל ומאיר אריאל, אשר גרה בכפר שלם ומתגוררת בעצמה ברחוב ח' 7.

עדה זו מסרה כי משה אריאל אחיה קיבל יחידת דיור במתחם, על מנת לעודדו לשוב ארצה ממקום שבתו בארה"ב, וכי לאחר תקופה בת מספר שנים שבה בעקבות האמור באמת שב ארצה והתגורר בה, חזר לארה"ב וביקש מן המנוח לטפל עבורו בהשכרת יחידת הדיור כמו גם בהשכרת יחידת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 40165-10-14 אריאל ואח' נ' אריאל ואח'

דיור נוספת שהוצמדה לה ואשר הייתה המכולה בה הביא משה את חפציו ארצה, אשר הוכשרה למגורים.

לדבריה המנוח אכן טיפל בהשכרת יחידות הדיור עבור משה והעביר לו את דמי השכירות שהתקבלו בגינן בהתחשבות שנערכה ביניהם אחת לשנה, עת ביקר משה בבית הוריו.

עוד מסרה עדה זו כי המנוח נקלע למצב כלכלי קשה מנשוא לאחר שהסתבך בהשקעה כושלת ביחד עם אשתו ולאחר שגם בעסק נוסף אותו פתחו הפסידו את כל כספם.

העדה הוסיפה כי לאחר גירושיו חזר המנוח להתגורר בבית.

עוד הוסיפה, כי גם למאיר אריאל, אחיה, המתגורר אף הוא בארה"ב, יש במתחם יחידת מגורים הנמצאת בצמוד ליחידת המגורים של משה אריאל וכי בשל מצבה שהיה רעוע ולאחר שבעת ביקור בארץ ראה מאיר את הנתבע 2 משפץ את הבית, ביקש ממנו לשפץ גם את יחידת הדיור שלו. העדה הדגישה כי במו עיניה ראתה את הנתבע 2 מנהל את שיפוץ יחידת הדיור של מאיר אריאל.

במענה לטענות התובעים לפיהן בפרק זמן מסוים הציב המנוח במתחם קרוואן ששימש אותו למגורים, עת מצב הבית היה רעוע, הוסיפה העדה כי הקרוואן הוצב בצד אחר של המתחם, אך בשל התנגדות הוצת ועלה באש בתוך זמן קצר לאחר מכן. מכל מקום, כך הוסיפה, באותה תקופה התגורר המנוח בדירת גג בקריית סביונים, מקום בו היא עצמה ביקרה אותו. העדה חתמה את תצהירה בטענה כי הנתבעים מעולם לא גרו במתחם ואף היו שרויים בנתק מוחלט מאביהם המנוח, במשך שנים רבות.

לדבריה לאחר פטירת המנוח ביקשה היא עצמה את הנתבע 1, ברשות מאיר ומשה אריאל לטפל עבורם ביחידות הדיור, וכך נעשה מאז תוך שהנתבע 1 מעביר אליה את דמי השכירות המתקבלים בגינן ואילו היא שולחת אותם לאחיה בארה"ב, בניכוי תשלומי ארנונה הרשומים על שמם (תצהיר עדות ראשית מטעמה סומן נ/1).

עוד העיד מטעמם מר עופר דמארי, בן דודו של המנוח, המתגורר בכפר שלם, בצמוד לבית הוריו, אלי ותמר דמארי.

העד מסר כי עמד בקשר יומיומי עם המנוח, שהתגורר בסמיכות לו, וכי בשעתו התגורר באופן זמני ביחידת הדיור של משה אריאל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 40165-10-14 אריאל ואח' נ' אריאל ואח'

לטענתו נדהם לשמוע כי התובעים מבקשים את פינוי יחידות הדיור השייכות לטענתן למנוח, שכן למנוח לא היה בכפר שלם, אלא את הבית, שהיה בשעתו, בית הוריו (של המנוח).

העד אישר כי המנוח אכן טיפל בקבלת דמי השכירות בגין יחידות הדיור, אולם אלה לא היו שייכות לו.

גם עד זה הוסיף על האמור כי קרוואן שהציב המנוח במתחם נשרף זמן קצר לאחר מכן ועוד הוסיף כי יחיאל (אשר מסר עדות מטעם התובעים) לא נכח כלל בעת הצבת הקרוואן במתחם.

לבסוף אישר כי המנוח לא היה בקשר עם התובעים, ילדיו, משך שנים רבות וכי האמור הסב לו כאב רב. בהקשר זה טען כי התובעים מעולם לא התגורר במתחם וכי הם נהגו לבקר את המנוח לעיתים רחוקות בלבד וגם זאת רק לאחר שהקשר בינם, חודש.

42. במקביל הגישו הנתבעים כראייה שורה ארוכה של מסמכים ובכללם:

- צו ירושה לאחר פטירת אמם של הנתבע 2 ושל המנוח (רחל אריאל ז"ל), אשר כפי האמור הלכה לבית עולמה ביום 23/8/98, המלמד כי הנתבע 2 ירש אותה על פי דין בשלמות, לאחר הסתלקות המנוח והנתבע 1 מירושה זו, וצו ירושה (מתוקן) של אביהם של המנוח והנתבע 2 (אפרים אריאל ז"ל) אשר הלך לבית עולמו עוד ביום 24/4/97 שאף בו הוכרז הנתבע 2 כיורש יחיד על פי דין (נספח א' לכתב התביעה);
- תצהיר ההסתלקות מיום 29/10/98 (בנספח א' לכתב התביעה);
- מסמך התחייבות שהוגש לחברת חלמיש המלמד כי דיירי המתחם יהיו נכונים להתפנות ממנו ולאפשר את הריסת הדירות במקום, כנגד פיצוי על פי הקריטריונים, המלמד כי בעת מגורי המנוח במתחם, החזיקו בו גם הנתבע 1 וגם משה אריאל ומאיר אריאל (נספח 2 לתצהיר נ/4);
- בקשת המנוח לביטול דמי מזונות אשר הוגשה ביום 30/12/96 לבית הדין הרבני בתל-אביב, ממנו עולה הצהרת המנוח לפיה הוא מתגורר בבית הוריו וכי הלכה למעשה נותר אדם שבור וחסר כל ואף למעלה מכך, נתון בחובות כבדים בשל כישלון עסקיו (נספח 3 לנ/4);
- דפי חשבון המלמדים על שימוש בכרטיס אשראי על שמו של הנתבע 2 עבור רכישת חומרי בנייה לצורך שיפוץ הבית ושורה ארוכה של חשבוניות מס/קבלה על שם הנתבע 2 המלמדות על רכישה כנ"ל (נספח 4 לנ/4) [שימת לב בהקשר זה לשינוי במספור הנספחים כעולה מהחלטה בפרוטוקול הדיון מיום 13/12/16 עמ'101];

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 40165-10-14 אריאל ואח' נ' אריאל ואח'

- תדפיס כרטיס אשראי על שם הנתבע 2 המלמד כי שילם עבור המנוח דמי מנוי שנתיים לקאנטרי קלאב, על מנת לעודדו ולשפר את מצבו הנפשי הקשה (נספח 5 לנ/4);
- אסמכתאות חלקיות המלמדות על תשלום הוצאות קבורתו של המנוח, בהן נשא הנתבע 2, ובכללן עלות הקמת המצבה (נספח 7 לנ/4);
- פרוטוקול חקירת יכולת של המנוח מיום 26/1/00 ממנו עולה עדותו של המנוח לפיה הוא שוכר דירה בת 2 חדרים תמורת סך של \$ 500 ומתגורר בה עם 2 ילדיו ולפיה אין לו כל רכוש נוסף והוא נתמך בידי אחיו (נספח 10 לנ/4);
- חשבונות מס המעידות כי חברה שהייתה בבעלות הנתבע 1 שילמה עובר המנוח שכר לימוד במכללה הישראלית לביטחון וחקירות ואף העסיקה אותו כנגד תלושי שכר (נספח 11 לנ/4);
- אישור מבנק לאומי מיום 3/3/14 על סגירת חשבון על שם הנתבע 2, בו עשה המנוח שימוש (נספח 12 לנ/2);
- אישור בדבר היקף חובות ארנונה שצבר המנוח (נספח 13 לנ/4);
- מכתב ששלח המנוח לפקיד השומה תל-אביב ביום 15/4/96 ובו תיאר את מצבו הכלכלי הקשה (נספח 14 לנ/4);
- סיכומים שהוגשו מטעם אשת המנוח לבית הדין הרבני ביום 16/1/97 מהם עולה כי הגם שהיא חושדת במנוח כי פעל להברחת נכסים, אין לה כל הוכחה בעניין זה ומכל מקום כי ילדיה (התובעים שבפני) מתגוררים עמה, כמו גם דרישתה כי המנוח שהינו אדם בריא יתכבד ויעבוד במשרה מלאה, על מנת שיוכל לשאת במזונות הילדים (נספח 15 לנ/4);
- חשבון חשמל דו-חודשי לסוף שנת 2013 המלמד כי החיובים בגין צריכת החשמל של המנוח הופיעו ושולמו על ידי הנתבע 2 (נספח 16 לנ/4);
- סיכום פגישה עם חברת חלמיש (נספח 17, לנ/4);
- תלושי שכר של המנוח ממהלך השנים, המלמדים על שכרו הזעום (2,000 ₪ נטו) שלא הספיק לו להחזיק את עצמו, לא כל שכן לשלם מזונות (נספח 19 לנ/4);
- אישור על חובות עתק של המנוח לביטוח הלאומי (168,980 ₪) (נספח 20 לנ/4);
- הזמנה לדיון בבית הדין הרבני בהליך שהתקיים בין המנוח לאשתו, אשר נשלחה למנוח לפי הכתובות: רחוב בין חיל 12 תל אביב ולאשתו לפי הכתובות: רחוב האפרסק 6 ביהוד, בה התגוררה עם ילדיהם (נספח 23 לנ/4);
- אישורים על צווי עיכוב יציאה מן הארץ שהוצאו כנגד המנוח בשל חובותיו והחלטה מיום 13/2/13 (נספח 28 לנ/4);

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 40165-10-14 אריאל ואח' נ' אריאל ואח'

- בקשה של המנוח אותה הפנה לבית הדין הרבני מיום 1/1/99 ממנה עולה שוב עדותו בדבר מצבו הכלכלי הקשה, והצהרתו כי נכון לאותה עת שוהים עמו ילדיו כשליש מן הזמן (נספח 29 לנ/4);
- חשבונית תשלום שנשלחה עבור חיוב המנוח בהוצאות מיום 9/10/02, אשר נשלחה לכתובת הנתבע 2 מאחר והוא זה שנשא בפועל בתשלום בשיק שנמשך מחשבון רעייתו, הגב' יעל אריאל (נספח 30 לנ/4);
- אישורים המעידים כי הנתבע 2 שילם עבור המנוח לא רק חשבונות ארנונה ומים, אלא גם חשבונות טלפון, טלפון נייד, וכן חוב בגין צריכת חשמל, והכל בשל מצבו הכלכלי הקשה (נספח 24, 31, 32 לנ/4);
- תעודת חבר במשמרות הזהירות בדרכים של הנתבע 1 לשנת הלימודים 2000, המעידה כי למד, באותה שנה בסביון/גני יהודה, שכן התגורר אצל אמו (נספח 33 א' לנ/4);

דיון והכרעה

43. עיננו הרואות כי אין בתיק זה מחלוקת משפטית סבוכה אלא מחלוקת עובדתית המחייבת הכרעה, גרסת מי מן הצדדים היא הנכונה.

44. מובן גם כי מעמדם של כלל הצדדים במקרקעין, איננו ברור, וכי לכל היותר יש למי מהם זכות חזקה בהם מכוח רשות חינם.

45. יחד עם האמור ברור רצונם של הצדדים להכריע לעת הזו מי מהם הוא בעל זכות החזקה במקרקעין, בין היתר מתוך ציפייה להליכי הפינוי ולפיצוי אותו הם מקווים לקבל בשל כך.

46. הפכתי והפכתי בטענות הצדדים, בעדויותיהם ובכלל המסמכים אשר הגישו כראייה לתמיכה בטענותיהם.

47. אוסיף כי את האמון המלא ביותר נתתי בעדות הנתבע 2, אשר לא רק עשה עלי רושם של המהימן ביותר מכלל העדים, אלא שיותר מכל (ויותר מכולם) ניכר היה בו כי הוא מעיד, לא רק בעל כורחו, אלא כמי שמכוח ההליך מגיר את טיפת דמו האחרונה בשל הכאב שנגרם לו כתוצאת המחלוקת עם אחייניו, לאחר מות אביהם המנוח, הלא הוא אחיו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 40165-10-14 אריאל ואח' נ' אריאל ואח'

48. עם זאת אני סבורה כי גם מכלל הראיות אשר הובאו בפני גוברת גרסת הנתבעים על גרסת התובעים ואשר על כן היא הגרסה אותה אני מוצאת לאמץ כנכונה.

49. התובעים עצמם מאשרים כי עם חזרתם ארצה, עת שהתובע 1 היה ילד כבן 5, התגוררה המשפחה בגבעת סביון וכי את לימודיהם השלימו ביהוד. מכאן נשמטת הקרקע מתחת מכתבי המנוח לרשויות (חלמיש ועיריית תל-אביב) משנת 93 (לעיל) מהם עולה כי באותה עת הצהיר שהוא ומשפחתו מתגוררים בבית ומתחזקת גרסת הנתבעים לפיה מכתביו אלו באו מתוך ניסיון לקבלת דבר במרמה למעשה, בעוד אין הוא מתגורר כלל במקרקעין.

50. התובעים מאשרים גם כי בין המנוח לאמם שררו יחסים קשים שליוו את הליך גירושיהם (בשנת 1995) ואת כלל התקופה לאחריה. בתוך כך הם גם מאשרים את הנתק ששרר בינם לבין המנוח, הגם שהם טוענים כי נתק זה נמשך תקופה קצרה מזו הנטענת על ידי הנתבעים.

51. מאידך אין הם מגבים בכל ראייה שהיא את הטענה לפיה בשל רצונו שלא לשלם לאמם דבר, הבריח המנוח נכסים, תוך שהוא רוקם עם הנתבע 2 מזימה מורכבת, לפיה הוא ישלם את כל צרכיו מכספיו ומכספים שיעביר לו המנוח.

52. מאידך וכעולה מכלל ראיות הנתבעים, ובכללן הצהרות המנוח עצמו בפני מגוון רשויות (לרבות מס הכנסה, משרד השיכון ובית הדין הרבני), מצבו הכלכלי היה אכן בכי רע עד שבקושי יכול היה לכלכל את עצמו, לא כל שכן לשפץ את הבית או את יחידות הדיר.

53. עיון בנספח 4 לתצהיר נ/4 מעלה אסמכתאות רבות המלמדות כי רכש בכספו חומרי בנייה ומוצרים נוספים המתיישבים עם טענתו כי הוא היה זה אשר מימן את עלות שיפוץ הבית ויחידות הדיר. אסמכתאות אלו מותירות את עדותו של יחיאל בעניין זה, כעדות בעלמא ללא תימוכין שהם ועל כן אינני מוצאת לקבלה או ליתן בה אמון.

54. עיון בכלל הנספחים הנזכרים מעלה כי ביותר מהזדמנות אחת נשלח דבר דואר למנוח לפי הכתובת רחוב בן חיל 12 וגם מכאן עולה כי לא התגורר בבית אלא תקופה קצרה משמעותית מזו לה היא טוען, ובהתאם לגרסת הנתבעים.

55. עיון במכתב הדרישה מעלה כי הוא נשלח לנתבע 2 ואילו המנוח שאף הוא היה מכותב בו, כותב בו כשליחו של אפרים אריאל ולא מכוח עצמו.

56. עיון בתשובת המהנדס איננו מעלה מהו המבנה אשר נמצא תקין ועל כן אין לדעת האם הוא מתייחס בכלל לבית. לא כל שכן כאשר הטענה כי במתחם כ-20 מבנים לא נסתרה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 40165-10-14 אריאל ואח' נ' אריאל ואח'

57. צווי הירושה שניתנו אחר פטירת הורי המנוח והנתבעים מעלים כי הנתבע 2 הוכרז כירשם בשלמות על פי דין. תצהיר ההסתלקות מלמד כי המנוח הסכים לכך ומכאן שהסכים כי כל זכות שהייתה לו בירושת הוריו, תעבור לנתבע 2.

נדון: בהקשר זה ברי כי רשות להחזיק במקרקעין איננה עוברת בירושה, אולם יש בכך כדי ללמד על הילך רוחו של המנוח, אשר אף הוא, בדיוק כפי עמדת הנתבעים, ראה את עצמו בבחינת בר רשות חינם במקרקעין, ובהקשר זה רשות שניתנה לו מאת הנתבע 2, אשר פקעה עם פטירתו (פטירת המנוח) ואשר גם למנוח היה ידוע כי זו לא תעבור, לאחר פטירתו, לילדיו, שכן הנתבע 2 נתן לו אותה על מנת לעזור לו בעת צרה ותו לא.

58. התצהיר בדבר הזכויות, מיום 22/2/07, מתיישב עם גרסת הנתבעים לפיה משהתירו למנוח להתגורר בבית, רצו להבהיר לרשויות כי הוא זה שחייב בתשלום ההוצאות בגינו. הוצאות אשר כעולה מנספח 24 לנ/4, הלכו ותפחו.

59. עיון בהסכמי השכירות מעלה כי הגם שהמנוח חתם עליהם כמשכיר, נקבע מפורשת בפרק המבוא כי:

"הואיל והמשכיר מצהיר כי הינו בעל הזכויות ("זכויות" משמע לפחות אחד מאלה: בעלות, חכירה זכות להירשם כבעלים או כחוכר, זכות כלשהי (או הרשאה או יפוי-כח) המאפשרת לו להשכיר את המושכר), לרבות בעל זכות החזקה הבלעדית."

משכך, לא ניתן להכריע באיזה כובע חתם המנוח על הסכמי השכירות כמשכיר שכן יכול היה לעשות כן מכח יפוי כוח שקיבל מאת משה אריאל ומאיר אריאל.

60. עיון בעדות הגב' מדינה אינגבר שגם בעדותה מצאתי ליתן אמון מלא, מחזקת את מסקנתי לפיה יש להעדיף את גרסת הנתבעים.

61. עיון בתמליל השיחה מיום 15/1/17 איננו משנה ממסקנתי שכן משה אריאל מאשר בה כי הוא בעל הזכות במבנה במתחם וכי במהלך השנים קיבל בגינו דמי שכירות. שאלותיו של התובע 1 בקשר עם יחידות דיור אחרות במתחם, אינן גורעות מן האמור שכן אין לדעת על אלו יחידות דיור במתחם המכיל כ- 20 יחידות הוא מדבר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 40165-10-14 אריאל ואח' נ' אריאל ואח'

62. מכלל האמור אני מעדיפה אפוא את גרסת הנתבעים, מקבלת אותה כמהימנה וקובעת כי היא זו המתארת לאשורו את מצב הדברים.

63. אני קובעת גם כי זכות החזקה בבית שייכת לנתבע 2 (ואשוב ואדגיש בעניין זה כי אין בקביעתי להכריע בדבר טיב הזכות אל מול הרשות, אשר יתכן ותטען ביום מן הימים כי כל המצויים במתחם הינם בבחינת פולשים) ואילו זכות החזקה ביחידות הדיור שייכת למשה ומאיר אריאל.

ודוק: בהקשר זה וכאשר מצאתי לתת אמון מלא בגרסת הנתבעים, אין נפקות לעובדה כי האחרונים לא התייצבו לדיון לפני ואף לא הגישו תצהיר מטעמם. לא כל שכן, כאשר כעולה מתמליל השיחה מיום 15/1/17, ספק אם ידעו על קיומו של ההליך. מקובלת עלי גם התנהלות הנתבעים אשר לא הביאו אותם לעדות ואשר הסתפקו, לשם הוכחת גרסתם, בכלל הראיות אשר כן הובאו לפני, ואינני מוצאת כי היא פועלת כנגדם.

64. תוצאת האמור ובהינתן כי התובעים לא התגוררו בבית (אלא לעיתים רחוקות, כילדים שבאו לבקר את אביהם), או ביחידות הדיור; כי יחידות הדיור לא שופצו על ידי אביהם המנוח; וכי זכות החזקה בהם נתונה בכלל למשה ומאיר אריאל (אשר הם גם הזכאים לקבלת דמי השכירות בגינם); הרי שדין התביעה להידחות.

סוף דבר

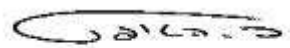
65. התביעה נדחית על כל רכיביה.

66. לתובעים אין זכות שהיא לא בבית ולא ביחידות הדיור.

67. התובעים ישלמו לנתבעים הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 20,000 ₪. סכום זה ישולם בתוך 45 יום מהיום שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מהיום ועד יום התשלום המלא בפועל.

מזכירות בית המשפט תמציא לצדדים את העתק פסק הדין כחוק.

ניתן היום, כ"ז אייר תשע"ז, 23 מאי 2017, בהעדר הצדדים.

כרמלה האפט, שופטת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 40165-10-14 אריאל ואח' נ' אריאל ואח'

